

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/35/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111229888
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111229888.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: E. T., bytom H. 4, B., aktuálne na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom JUDr. Michaelou Makovcovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpené advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Námestie SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 249,35 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. júla 2012, č. k. 15C/172/2011-39 v spojení s opravným uznesením zo dňa 13. septembra 2012, č. k. 15C/172/2011-51, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie **z a m i e t a** .

Vedľajší účastník **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,11 eur, AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví uvedeným uznesením odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti platobnému rozkazu tamojšieho súdu zo dňa 30.11.2011, č. k. 55Ro/1584/2011-23, pretože ho podal oneskorene. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že označený platobný rozkaz bol doručený zástupcovi navrhovateľa do vlastných rúk dňa 06.12.2011 a odporcovi do vlastných rúk 23.01.2012. Po vydaní platobného rozkazu vedľajší účastník dňa 24.01.2012 oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Vedľajšiemu účastníkovi bol dodatočne zaslaný platobný rozkaz, ktorý prevzal do vlastných rúk 27.02.2012 a dňa 01.03.2012 podal proti platobnému rozkazu odôvodnený odpor. Postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Jeho postavenie je však odlišné v tom, že i keď koná vo vlastnom mene, je obmedzený postavením účastníka, ktorý je dominas litis. Preto odvolacia lehota je limitovaná odvolacou lehotou účastníka, na ktorého strane vedľajší účastník vystupuje. V danom konaní bol podaný odpor po zákonnej lehote na podanie odporu, nakoľko bol platobný rozkaz doručený odporcovi 23.01.2012 a odpor vedľajšieho účastníka bol podaný na pošte 28.02.2012, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia platobného rozkazu odporcovi.

Proti tomuto uzneseniu vedľajší účastník na strane odporcu podal včas odvolanie. Žiadal napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť. Uviedol, že vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania, až do právoplatného skončenia. Doručujú sa mu preto v konaní všetky rozhodnutia,

vrátane platobného rozkazu, proti ktorým môže, pri splnení zákonných podmienok podávať opravné prostriedky. Na podanie opravného prostriedku preto vedľajšiemu účastníkovi plynie samostatná odvolacia lehota, ktorá začína dňom doručenia rozhodnutia vedľajšiemu účastníkovi.

Inštitút vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p. bol zavedený až novelou O.s.p. vykonanou zákonom č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15.10.2008. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ v doktrínálnych veciach *Oceáno Grupo Editorial, Salvat Editorial, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05 a Godard C-429/05*, kde Súdny dvor EÚ judikoval, že v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú súdy povinnosť ex offio skúmať neprijateľné (nekalé) podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok. Navrhol, aby súd doručil odporcovi ich podania a spýtal sa ho, či chce žalobcovi platiť napriek tomu, že nemusí, pretože pohľadávka je premlčaná a vedľajší účastník účinne vzniesol námietku premlčania. Vedľajší účastník chce naplniť cieľ Európskej únie pri ochrane spotrebiteľa a paradoxne súd mu v tom zabráni tým, že posväti nezákonný platobný rozkaz odmietnutím odporu vedľajšieho účastníka a zaviazá spotrebiteľa na plnenie premlčaného dlhu. Ak súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa deklarovanej v čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ, ale aj v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Takýto nesprávny postup súdu znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka, ktoré sú mu priznané v občiansko-súdnom konaní, čím bola vedľajšiemu účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu potvrdiť a súčasne mu priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,11 eur. V predmetnej veci súd dňa 30.11.2011 vydal platobný rozkaz, ktorý si odporca dňa 23.01.2012 prevzal do vlastných rúk. V zákonnej 15-dňovej lehote odporca odpor nepodal. Vedľajší účastník podal odpor voči vydanému platobnému rozkazu až listom doručeným súdu dňa 24.01.2012, teda až potom, ako platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník nebol účastníkom konania v čase vydania platobného rozkazu, považuje uznesenie súdu, ktorým podaný odpor odmietol, za správny. Nakoľko je postavenie vedľajšieho účastníka čiastočne obmedzené, jeho lehota na podanie opravného prostriedku je limitovaná lehotou účastníka konania. V tejto súvislosti si navrhovateľ dovoľuje poukázať na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012: Ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. treba vykladať tak, že vedľajší účastník nemôže v čase, kedy vstúpi do konania mať viac práv alebo viac povinností, ako účastník, na ktorého strane sa chce konania zúčastniť. Aj keby súd prvého stupňa doručil platobný rozkaz vedľajšiemu účastníkovi, išlo by už len o informovanie tohto vedľajšieho účastníka o jeho forme a obsahu, bez toho, aby vedľajšiemu účastníkovi plynula nová lehota na podanie odporu, keďže jej plynutie je znením § 93 ods. 4 O.s.p. procesne spojené s plynutím lehoty u účastníka, na ktorého strane sa chcel zúčastniť konania. Návrh na predloženie prejudiciálnej otázky SD EÚ je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania. Navrhovateľ zastáva názor, že v zmysle práva Európskej únie je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže SD EÚ nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a to ani v prípade, ak by bolo v rozpore s právom Európskej únie, nakoľko preskúmaním vnútroštátneho práva by prekročil svoje právomoci. V zmysle uvedeného má navrhovateľ za to, že posúdenie prijatia resp. odmietnutia odporu podaného vedľajším účastníkom je výlučne v kompetencii vnútroštátneho súdu. Navrhovateľ si zároveň dovoľuje poukázať na skutočnosť, že prípustnosť odporu podaného vedľajším účastníkom kedykoľvek po vydaní platobného rozkazu, aj v čase, keď už platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, by bolo vážnym porušením právnej istoty. Avšak v súlade s navrhovanou prejudiciálnou otázkou si navrhovateľ dovoľuje upozorniť, že vedľajší účastník v nej nezohľadnil skutočnosť, že do konania vstúpil až po vydaní platobného rozkazu a pre súd je záväzný stav práve v čase vydania platobného rozkazu. Navrhovateľ má zároveň za to, že základným predpokladom prípustnosti prejudiciálnej otázky je prebiehajúce konanie. V predmetnom prípade však vedľajší účastník podal odvolanie v právoplatne skončenej veci. Z uvedeného vyplýva, že nie je ani možné predložiť prejudiciálnu otázku SD EÚ, keďže je výsledok by nebolo možné aplikovať v prebiehajúcom konaní pred vnútroštátnym súdom, nakoľko to bolo právoplatne skončené. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012: Odvolací súd k zneniu navrhovanej

prejudiciálnej otázky ešte pripomína, že ustanovenie procesných podmienok, ktoré sa uplatnia pri prejednávaní a rozhodovaní aj rozkazných sporov je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu podľa zásady procesnej autonómie členských štátov, pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé, ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a že nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Európskej únie (zásada efektivity). Navrhovateľ si zároveň dovoľuje poukázať na skutočnosť, že odporca je v prebiehajúcom konaní nečinný a nijakým spôsobom nespochybňuje nárok navrhovateľa. Navrhovateľ zastáva názor, že ochranu spotrebiteľa zabezpečuje primárne súd, a to skúmaním neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle vyššie uvedeného má navrhovateľ za to, že návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky na SD EÚ je nedôvodný a účelový, nakoľko posúdenie včasnosti podania odporu proti platobnému rozkazu spadá jednoznačne do právomoci vnútroštátneho súdu.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní vedľajšieho účastníka rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je opodstatnené.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že okresný súd rozhodol o návrhu navrhovateľa v skrátrenom konaní vydaním platobného rozkazu podľa § 172 O.s.p. Platobný rozkaz zo dňa 30.11.2011 prevzal odporca do vlastných rúk dňa 23.01.2012.

Vedľajší účastník podaním zo dňa 20.01.2012, doručeným okresnému súdu 24.01.2012, oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Dňa 27.02.2012 mu bol do vlastných rúk doručený vyššie označený platobný rozkaz, proti ktorému podal dňa 01.03.2012 odpor.

Z uvedeného je evidentné, že v čase podania odporu vedľajším účastníkom už odporcovi uplynula lehota na podanie odporu, ktorý je riadnym opravným prostriedkom proti platobnému rozkazu.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 prvej vety O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Nemôže preto mať v čase, keď vstúpil do konania mať viac procesných práv alebo viac povinností, ako účastník, ktorého mieni v konaní podporovať a zúčastniť sa konania na jeho strane.

Vedľajší účastník, ktorého vstup do konania nenamietal žiadny z účastníkov, sa stal procesne platným vedľajším účastníkom dňom doručenia svojho oznámenia o vstupe, t. j. dňa 24.01.2012. Okresný súd však už prv rozhodol platobným rozkazom - 30.11.2011, ktorý odporca prevzal do vlastných rúk 23.01.2012.

Keďže vedľajší účastník na strane odporcu má rovnaké práva a rovnaké povinnosti ako účastník, na ktorého strane vystupuje, teda nemôže ich mať viac, potom v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania 24.01.2012 mal identické právo ako odporca, ktorý už platobný rozkaz prevzal 23.01.2012, v zákonnej lehote počítanej od prevzatia platobného rozkazu odporcom, podať proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením vo veci samej, ktorý by bol spôsobilý na vyvolanie procesných účinkov predpokladaných v ust. § 174 ods. 2 O.s.p.

Pokiaľ však vedľajší účastník podal odpor až 01.03.2012 (resp. na pošte 28.02.2012), zjavne je tento odpor podaný po zákonnej lehote na podanie odporu odporcom, pretože vedľajšiemu účastníkovi nie je možné priznať viac procesných práv, než mal v čase jeho vstupu do konania odporca.

Okresný súd preto správne odpor vedľajšieho účastníka ako oneskorene podaný podľa § 174 ods. 3 písm. a) O.s.p. odmietol.

V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., ktorá predstavuje odmenu za právnu službu advokáta za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 10.09.2012, vo výške, ako bola odmena uplatnená, t. j. 22,11 eur (12,95 eur s 20% DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH), a to podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Vedľajší účastník vo svojom odvolaní žiadal predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku, ktorou sa domáhal výkladu článku 6 ods. 1 smernice 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. nežiadal.

Podľa článku 234 Zmluvy o založení EÚ, Súdny dvor EÚ má právomoc rozhodovať o predbežných otázkach, týkajúcich sa výkladu tejto zmluvy, platnosti a výkladu aktov orgánov Spoločenstva a ECB.

Pokiaľ sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdom, v prípade, ak tento usúdi, že jej zodpovedanie je potrebné na vydanie rozhodnutia v tomto konaní, môže požiadať Súdny dvor EÚ, aby o tejto otázke rozhodol.

Primárnym predpokladom na posúdenie a rozhodnutie vnútroštátneho súdu o tom, že sa obráti s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor EÚ a v dôsledku toho preruší konanie (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), je to, že konanie stále prebieha.

V prejednávanej veci, ako to uviedol odvolací súd už vyššie, v dôsledku márneho uplynutia zákonnej lehoty na podanie odporu odporcom proti platobnému rozkazu, keď táto v rovnaký deň uplynula aj vedľajšiemu účastníkovi, teda platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, v dôsledku čoho je potom rozhodovanie o tom, že vnútroštátny súd predloží prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru EÚ neprípustné.

Z týchto dôvodov bolo preto potrebné návrh vedľajšieho účastníka v odvolaní na predloženie prejudiciálnej otázky zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .